

دوشنبه 31 فروردین، 1394-1 رجب 1436-20 آوریل 2015

رحلت حکیم، ادیب و فقیه فرزانه «آقا نجفی قوچانی»...

* 31 فروردین در گذر تاریخ

* رحلت حکیم، ادیب و فقیه فرزانه «آقا نجفی قوچانی» (1323 ش)

اشاره:

سید محمد حسن بن سید محمد، معروف به

آقانجفی قوچانی در حدود سال 1256 ش (1295 ق) در

روستای خسرویه از توابع قوچان در استان خراسان به دنیا آمد. تحصیلات مقدماتی را در قوچان، سبزوار و مشهد به پایان رساند

و در بیست سالگی راهی اصفهان شد. آقانجفی قوچانی پس از اقامت

چهار ساله در اصفهان و استفاده از محضر استادان آن دیار از قبیل آخوند کاشانی، میرزاجهانگیر خان قشقایی،

شیخ عبدالکریم گزی و سید محمد باقر درچه‌ای، به نجف رفت و نزد آخوند خراسانی و شیخ الشریعه اصفهانی شاگردی کرد. وی

در سی سالگی به درجه اجتهاد رسید و پس از بیست سال توقف در نجف اشرف، به زادگاه خود بازگشت. آقانجفی، از آن پس

متجاوز از 25 سال از عمر خود را در مقام فقاہت و حاکمیت شرع

در قوچان گذراند و به اداره حوزه علوم دینی شهر پرداخت. از این شخصیت دانشمند، آثار برجسته‌ای

به جای مانده که سیاحت غرب در کیفیت عالم برزخ و سیر ارواح پس از مرگ؛ سیاحت شرق که مهم‌ترین اثر او و در شرح حال

خود او از کودکی تا مقام اجتهاد است، اثبات رجعت و نیز شرح و ترجمه رساله ثقاحیه ارسطو از آن جمله است. این عالم ربانی

سرانجام در 31 فروردین 1323 ش (26 ربیع‌الثانی 1363 ق) در 67 سالگی درگذشت و در حسینه خود به خاک سپرده شد.

آرامگاه او اکنون زیارتگاه مردم است.

* رحلت معلم قرآن، استاد

«محمدتقی شریعتی» (1366 ش)

اشاره:

استاد محمدتقی شریعتی در سال 1286 ش در روستای مزینان سبزوار به دنیا آمد. دروس مقدماتی را نزد پدر و عمویش فرا

گرفت و در 1307 جهت

ادامه تحصیل راهی مشهد شد. در مشهد از محضر استادانی همچون شیخ هاشم قزوینی، ادیب نیشابوری

بزرگ، ادیب نیشابوری ثانی، شیخ کاظم دامغانی و

میرزا احمد مدرس بهره گرفت. فعالیت اجتماعی وی از 1311 ش با ورود به وزارت فرهنگ و مسئولیت در مدرسه ابن‌یمین و

تدریس در آنجا آغاز شد. از 1320 ش به بعد، همزمان با اشغال ایران توسط متفقین و گسترش فعالیت حزب توده، به تنهایی

در خراسان به مبارزه با انحرافات فکری و اسلام‌زدائی برخاست. وی با تشکیل کانون نشر حقایق اسلامی در مشهد و برگزاری

جلسات هفتگی و سخنرانی و تفسیر، اذهان جوانان را روشن می‌کرد.

استاد محمدتقی شریعتی از سال 1323 ش حضوری فعال در عرصه سیاست داشت و به خاطر

مبارزات ضداستبدادی خود، 2 بار به زندان افتاد ولی هرگز از راهی که یافته بود عقب ننشست. ایشان بعدها در مسجد هدایت

تهران به جای آیت‌الله طالقانی تفسیر قرآن می‌گفت. با تأسیس حسینه ارشاد و بنا به دعوت استاد مطهری به مدت چهار سال

در آنجا به تدریس و سخنرانی مشغول بود. از این شخصیت برجسته،

آثار گرانقدری چون تفسیر نوین، کتاب خلافت و ولایت، امامت در نهج البلاغه و علی(ع) شاهد رسالت، بر جای مانده است.

سرانجام این استاد فرزانه در

31 فروردین 1366 ش برابر با 21 شعبان 1407 ق در سن هشتاد سالگی دار فانی را وداع گفت و

به سوی معبود شتافت.

* آغاز مذاکرات جمهوری اسلامی ایران و عراق در ژنو با دبیر کل سازمان ملل (1368 ش)

اشاره:

پس از بی‌نتیجه ماندن مذاکرات سه جانبه در

بهمن 1367 در نیویورک و بیانیه دبیر کل، وزرای خارجه ایران و عراق برای مذاکرات سه جانبه در ژنو دعوت شدند و این مذاکرات با عنوان دور پنجم مذاکرات در 31 فروردین 1368، شروع شد. بحث پیرامون تبادل اسراء و خروج نیروهای نظامی عراق از خاک ایران از مباحث اصلی این دور مذاکرات بود. در این دور مذاکرات، دو طرف بر اجرای مفاد قطعنامه تأکید داشتند ولی به تصمیمی قاطع و صریح دست نیافتند. لذا قرار بر این شد که مذاکرات بعدی در ماه‌های آینده صورت گیرد.

* رحلت فقیه فرزانه

آیت الله «سید تقی حسینی نصیری» (1373ش)

اشاره:

آیت الله حاج سیدتقی حسینی نصیری متکازینی در سال 1289ش (1328ق) در یکی از روستاهای توابع بهشهر در استان مازندران به دنیا آمد. وی پس از طی دوره مقدمات، راهی حوزه علمیه کوهستان شد و زیر نظر فقیه و عارف نامی، آیت الله شیخ محمد کوهستانی به رشد علمی و اخلاقی نائل آمد. او سپس سطوح عالی را در حوزه علمیه مشهد پشت سر گذاشت و برای تکمیل دروس فقه و اصول، عازم نجف اشرف شد.

آیت الله حسینی نصیری در نجف در حلقه درس میرزا حسن یزدی و میرزا هاشم آملی شرکت کرد و پس از اقامت هشت ساله و اخذ اجازه اجتهاد، به میهن بازگشت. وی در ابتدا بنا به درخواست استادش، آیت الله کوهستانی، سالیانی در حوزه علمیه کوهستان به کار تدریس و تربیت طلاب علوم دینی اشتغال ورزید و از آن پس به مدت چهل سال، با شوقی وصفناپذیر، به این کار مشغول بود. آیت الله نصیری در تواضع، اخلاص، متانت، گشاده‌روئی، احترام به مردم، کارسازی و گره‌گشایی، ساده‌زیستی، قناعت و تعهد در ادای وظائف زبانزد خاص و عام بود. ایشان خدمت به انقلاب را واجب عینی فرض می‌کرد و به همین دلیل به رغم کهولت سن، دعوت شورای عالی قضائی را اجابت کرد و سال‌ها با خدمت در منصب قضا، بدون پیرایه به کار دعاوی رسیدگی می‌کرد.

این فقیه بزرگوار سرانجام در 31 فروردین 1373ش برابر با هشتم ذی‌قعدة 1414ق در 84 سالگی دعوت حق را لبیک گفت و به دیدار معبود شتافت.

* ساختمان پالایشگاه دو میلیون تنی شیراز آغاز شد. (1350ش)

* یک هیئت سی نفری از

سرمایه داران ژاپنی که برای

سرمایه گذاری وارد ایران شده بود

به کشور خودشان بازگشتند. (1350ش)

* ژنرال محمد ایوب خان

رئیس پیشین جمهوری پاکستان در سن

67 سالگی در اسلام آباد به علت

سکته قلبی درگذشت. (1353ش)

* کورت گئورک کسینگر صدر اعظم سابق آلمان وارد تهران گردید. (1353ش)

* به دنبال پایان جنگهای پنج ساله کامبوج ایران رژیم تازه آن کشور را

به رسمیت شناخت. (1354ش)

* درگذشت آیت الله رضوانی

از فقهای شورای نگهبان

(1392ش)

اشاره:

آیت الله رضوانی در سال 1309 در خمین به دنیا آمد. وی عضویت در مجلس خبرگان رهبری، تدریس خارج در نجف اشرف و تهران، نماینده حضرت امام(ره) و

مقام معظم رهبری در بازار و رئیس دیوان عدالت اداری در سوابق کاری آیت الله دیده می‌شود.

وی از اول اسفند 1358 تا 29 تیر 1362 به عضویت شورای نگهبان درآمد و پس از مدتی مجدداً از

9 شهریور 1368 تاکنون عضو این شورا بوده است.

* جنازه باسکرویل آمریکائی که توسط مستبدان تبریز به قتل رسیده بود با شکوه کامل در تبریز تشییع شد. (1288ش)

* 1 رجب در گذر تاریخ

* وفات «رشیدالدین صوری»
گیاه شناس و طبیب برجسته مسلمان
(639 ق)
اشاره:

رشید الدین ابومنصور بن علی صوری، گیاه شناس و طبیب مشهور، در سال 573 ق، در صور واقع در لبنان کنونی و در خاندانی اصیل به دنیا آمد و در جوانی برای کسب علم به سرزمین های متعدد سفر کرد. آنچه در روش علمی ابن صوری جلب نظر می کند، توجه دقیق او به مطالعه گیاهان دارویی است و همین ویژگی، از او یک محقق برجسته ساخته است به طوری که برخی از محققان، رشید الدین صوری را بنیانگذار گیاه شناسی نوین دانسته اند. مهم ترین اثر ابن صوری، کتابی درباره گیاهان، همراه با تصاویر آنها است. از این کتاب به عنوان دایرةالمعارف مٌصَوّر علم گیاه شناسی یاد می شود.

* سوار شدن «حضرت نوح» (ع)
بر کشتی

* میلاد «امام محمدباقر» (ع)
بنا به روایتی (57 ق)
اشاره:

بنا به روایتی حضرت امام محمدباقر (ع) در اول رجب سال 57 ق در مدینه به دنیا آمد. آن حضرت را باقر لقب دادند که به معنای شکافنده علوم است، زیرا آن بزرگوار مشکلات و پیچیدگی های علمی عصر خود را با دقت و ظرافت خاصی تجزیه و تحلیل می کرد. در دوران امامت آن حضرت، از سال 96 ق که مقارن با سال های پایانی حکومت جور بنی امیه و ضعف آن بود، فرصتی فراهم شد تا آن بزرگوار به تقویت بنیان های فکری و فرهنگی مسلمانان بپردازد. در این زمان و همچنین در دوران امامت فرزندش امام جعفر صادق (ع) بسیاری از علوم شکوفا شد و شاگردان آن دو بزرگوار، برخی از علوم را گسترش داده، علوم جدیدی را نیز ابداع کردند.

امام محمدباقر (ع) بر اثر سلطه حکومت طاغوت، از نظر سیاسی مُنزوی بود و اعتراضات او به صورت

یک نهضت سیاسی همه جانبه به سرگونی رژیم بنی امیه بیانجامید. ایشان که دریافته بود فرهنگ تشیع در انزوا قرار گرفته و زیر چکمه ی جلادان اُموی، بی رمق مانده است، دست به یک انقلاب وسیع فرهنگی زد و با تشکیل حوزه ی علمیه و تربیت شاگردان برجسته، فقه آل محمد (ص) و خط فکری تشیع را آشکار ساخت. پس از آن حضرت (ع) فرزند برومندشان، حضرت امام جعفر صادق (ع)، با تشکیل حوزه ی علمیه با چهار هزار نفر شاگرد، آن حرکت و نهضت فرهنگی را غنای بیشتری بخشید.

* 20 آوریل در گذر تاریخ

* تهاجم وهابیون حجاز
به شهر مقدس کربلا
(1802 م)
اشاره:

با قدرت یافتن وهابیون در حجاز، مناقشات و

زد و خوردهایی بین آنان و دیگر مسلمانان به ویژه شیعیان روی می داد که یکی از این موارد،

تجاوز وهابیون به شهرهای مقدس نجف و کربلا در

بیستم آوریل سال 1802 م است. با توجه به این که دو شهر نجف و کربلا از شهرهای مورد احترام و از

زیارتگاه های مهم شیعه است، این امر باعث شد که

حملات وهابیت بیشتر و شدیدتر در مورد این دو نقطه متمرکز شود.

انگیزه اصلی این تجاوزکاران از کشتار و

قتل و غارت شیعیان، اعتقادات تند مذهبی آنان بود که با تعصب شدیدی آمیخته است. وهابیان به تهمت مشرک بودن مردم کربلا به این شهر حمله کرده و

پس از تخریب گنبد و بارگاه و ضریح مقدس امام حسین(ع) خزانه حرم را غارت نمودند. در جریان این تهاجم وحشیانه، بیش از دو هزار نفر از شیعیان کربلا به شهادت رسیدند. هم‌چنین، وهابیان با غارت اموال و تخریب قسمت‌هایی از شهر، آن را به ویرانه‌ای تبدیل کردند. این واقعه خشم مسلمانان را برانگیخت و نفرت از اعمال وهابیت را در دل آنان بیشتر کرد. وهابیان پس از روی کار آمدن دولت سعودی نیز به اعمال ضد شیعی خود ادامه داده و در حرکتی ضددینی، بارگاه ملکوتی ائمه بقیع(ع) و خاندان پیامبر(ص) را تخریب کردند.

* تبعید «ناپلئون بُناپارت» به «جزیره الب» پس از شکست از متحدان اروپائی (1815م)

* تولد «آدولف هیتلر» صدراعظم و دیکتاتور سَکاک آلمان (1889م)

* درگذشت «پول فور» ادیب شهیر و ملک الشعرای فرانسه (1960م)

* کشتار دانش‌آموزان دبیرستان کلمباین (1999 م)